

Stanko Weissgerber

STUDIJSKI DANI O NAŠOJ MLADEŽI

Trećeg srpnja ujutro započeli smo u Dubrovniku treću interdijecezansku Katchetsku ljetnu školu, koja je trajala, kao i obično, 10 dana. Usred turističke sezone, u najljepšem gradu naše krasne jadranske obale okupili smo se na ozbiljan posao. More, ljepote grada, Ljetne igre koje su onih dana počele, sve je to olakšavalo naš ozbiljan studijski posao i nekako začinjalo naporan rad ljepotom i odmorom.

Skupilo nas se 160 redovitih sudionika, od toga 60—70 redovnica i 5 laika. Računamo li i na one koji su se u školi pojavljivali neredovito, broj raste na 180 sudionika. Otrprilike kao i lani. Je li to mnogo ili malo? Pomislimo li na ljepotu i privlačivost Dubrovnika, na skromnu cijenu, na aktualnost teme i na broj nas kateheta u cijeloj državi, sigurno malo. To je zasad, po mome mišljenju, jedini krupni manjak te škole što na njoj ne sudjeluje mnogo veći broj bar mladih kateheta! Što je tome uzrok — ostavljam refleksiji kateheta. Među sudionicima vidjeli smo mnoga poznata lica s lanjske i preklanjske škole, pa imam dojam da se napredni katehete sve dublje usavršuju, a velik broj drugih, i to mladih, još ne osjeća potrebu ili volju za usavršenjem i osuvremenjenjem svoga katehetskog rada.

Većina je stanovala u dubrovačkom sjemeništu, a ostali u muškim i ženskim samostanima grada. Sastanci su se održavali u velikoj hladovitoj blagovaonici samostana otaca franjevacu.

Tematika katehetske škole bila je kateheza mladeži. Svakako jasna tematika, veoma aktualna i bliža od one lanjske, »katehizacije odraslih«, koja je bila pionirska. S mladima rade svi i svi se s njima muče. U toj teškoj katehizaciji mladih svima je, dakako, nešto ili mnogo toga poznato, no svi tu susreću i mnoštvo problema. U toj katehizaciji mladih u svijetu se mnogo traži i pronalazi i mnogo je toga, bar za naše starije katehete, revolucionarno novo. — Nakanili smo iznijeti pred katehete cjelovit prikaz problema i rješenja katehizacije mladih. Prvi tjedan škole zamislili smo kao iscrpnu analizu cijele problematike mladih. Pod vodstvom raznih stručnjaka proučavali smo mlade pod raznim vidicima. Počeli smo s temom: Božja misao o mladosti i mladima (biblijska tema), zatim povijesno-teološki vidik na rad Crkve s mladima, pa uvid u psihološki razvoj mladih. Nakon toga promatrali smo mlade pod

lupom sociologa, filozofa, moralista, apologetičara. Drugog tjedna imalo je doći do sinteze, do cjelovitog pogleda na sav vjerski život, njegov razvojni put i probleme koje doživljavaju mladi od 12—13. godine pa do kraja adolescencije oko 25. godine. Nakon te iscrpne slike prikazano je katehetsko rješenje za koje se opredjeljuju današnji katehitičari po katoličkom svijetu i u našoj domovini. Tako se mogao dobiti uvid u suvremenu katehizaciju mladih i svestrano opravdanje tog današnjeg smjera katehizacije mladih u Crkvi, uzakonjenog u Općem katehetskom direktoriju. Zatim su slijedila mnoga konkretna predavanja o metodi, o mentalitetu mladih danas, o osobi katehete u radu s mladima itd. Ta konkretna predavanja bila su razasuta duž prvog i drugog tjedna. Svakog dana su se, naime, održavala do podne (8—12^h) magistralna predavanja, a poslije podne (17—19.30^h) kraće teme više praktičnog smjera.

Evo cjelovitog prikaza tema i predavača!

Biskup Severin Pernek: *Pozdravna riječ*

Nadbiskup Frane Franić: *Uvodna riječ o tematici škole*

Ante Kresina: *Biblija o mladima i mladi o Bibliji*

Ivan Grubišić: *Liturgija i mladi*

Liječnik Ante Korljan: *Mladi i delinkvencija*

Josip Turčinović: *Kristocentrična kateheza mladih u prvoj crkvenoj zajednici*

Josip Baričević: *Uloga mladih u stvaranju zajednice*

Josip Delić: *Crkveni dekreti o katehizaciji mladih*

Milan Šimunović: *Iskustva stranih naroda u katehizaciji mladih*

Josip Weissgerber: *Katehizacija u svjetlu genetičke i pedagoške psihologije*

Josip Ladika: *Problematika kateheze studenata*

Ljudevit Plačko: *Društveni razvoj i položaj mladeži*

Tomislav Ivančić: *Mladi protiv ateizma i religije*

Milan Šimunović: *Hipici i najnovija strujanja među mladima*

Vjekoslav Bajsić: *Najnovije filozofske misli i njihov utjecaj na generacije mladih*

Stanko Weissgerber: *Religiozni razvoj u prelaznim godinama i adolescenciji i katehetski pristup mladima*

Živko Kustić: *Stav roditelja prema mladima*

Hrvatini Jurišić: *Katehizacija sjemeništara*

Danijel Krželj: *Metodika katehizacije mladih*

Ratko Perić: *Osoba katehete*

Tadej Vojnović: *Stvaranje zajednica među studentima*

Ante Marinov: *Moja iskustva u radu s mladima*

Jordan Kuničić: *Moralne dileme mladih*

Ivan Cvitanović: *Kako prakticiram i primjenjujem Novi katehetski plan*

Ljudevit Maračić: *Mladi i sredstva komuniciranja*

Mijo Gabrić: *Mladi, zabava i moderna glazba*

Predavanja su većinom bila veoma stručno i ozbiljno obrađena, u većini slučajeva napisana. Održavana su po programu s minimalnim i samo najnužnijim preinakama. Dobra kvaliteta ovogodišnje škole bila je i u tome što su predavanja počinjala na vrijeme. Diskusije su bile vrlo žive, a diskutantata obilje. Diskutiralo se disciplinirano i dijaloški. Najoštrija diskusija bila je poslije

predavanja sociologa. On je, naime, iznio svoje uvjerenje da je određeni dio konkretnih moralnih zahtjeva Crkve zapravo »primjena« općih moralnih načela na konkretne prilike i time uvjetovan konkretnim društvenim, kulturnim i povijesnim prilikama. Ustvrdio je da nije uvijek jasno do koje su mjere neki sadašnji konkretni zahtjevi Crkve u moralu društveno, povijesno i kulturno uvjetovani, a do koje su mjere apsolutan zahtjev moralnosti. Ponekom se činilo da je to nijekanje apsolutnosti morala (koju predavač priznaje), no glavnina slušača shvatila je da predavač tvrdi kako nisu svi konkretni moralni zahtjevi Crkve apsolutni. Crkva apsolutne moralne zakone nužno i mudro »primjenjuje« prilikama i zato se one u jednom konkretnom dijelu mijenjaju. Predavač je to iznio kao problem koji zbunjuje mlade.

Gledajući sva predavanja u cjelini, *manjak* je što neki od predavača nisu obradili *svoju* temu kako je zamišljena i kako je glasila, nego su, često vrlo lijepo i inteligentno, obradili drugu materiju. Time je cjelina prikaza problema i katehizacije mladih ostala okrnjena. Tako nismo čuli temu kako na mlade utječu razne suvremene filozofije, s kojim se problemima fundamentalke, razumskog utemeljenja vjere, današnja mladež muči, a nismo mnogo čuli ni to kako se današnja mladež snalazi u moralnim problemima.

Jedan je manjak, bar relativan, i u tome što se u školi prima mnogo spoznaja, sluša mnogo vrijednih predavanja, a nema vremena za rad u diskusijskim skupinama po metodi dinamike grupe. Izgleda da tako ostaje mnogo toga neprobavljeno, neprimijenjeno na život, ostavljeno na primjenu svakom pojedincu i zato ne ulazi u život. Već smo lani htjeli stvoriti diskusijske skupine, no oduštalali smo jer smo mislili da su potrebni stručni vođe tih skupina, psiholozi, a nemamo ih, i jer bismo broj predavanja morali radikalno smanjiti. Ove godine je potreba takvog načina bila još jače istaknuta. Teškoće nisu tako velike i mislim da bismo taj zahtjev mogli nagodinu bar kompromisno (npr. grupama u drugom tjednu ili slatno) ostvariti.

Kao cjelokupan sud o školi mogu po svome uvjerenju i po uvjerenju mnogih drugih ustvrditi da je ova katehetska ljetna škola bila očito *bolja* od lanijske, jer je obrađivala najproblematičniju temu našeg redovitog vjeronauka i time budila mnogo interesa, jer je solidno i temeljito, a cjelovitije nego prijašnjih godina obradila svoju temu, i jer sudionici nisu u rad škole uplitali osobne i druge nekatehetske probleme, kao što je ponešto bilo lani u Splitu, a što se u velikoj mjeri osjećalo i u ljetnoj školi u Zadru 1971. godine. Ove godine će prvi put svi katehete naše domovine moći nabaviti tekstove predavanja ljetne škole jer će ih »Kršćanska sadašnjost« umnožiti u svojoj seriji »Svjedočenja«.

U ozbiljnom poslu škole bilo je, dakako, radosti i šale. Već dugotrajni zajednički boravak tolikih svećenika i redovnica donio nam je radost i izmjene misli i prijateljskog susreta. Osim toga je vlč. Štambuk, svećenik s Hvara, začinjao ozbiljna predavanja s nekoliko svojih šaljivih nastupa. Nekoliko puta je nastupio iznoseći najneobičnije izričaje predavača i dajući svakome neku šaljivu karakteristiku. Bilo je i drugih diskutanata koji su nas osvježivali svojom umnošću i duhovitošću. Na kraju škole velik dio sudionika otišao je autobusom na izlet u Kotorski zaljev i razgledao divnu prirodu, starinske crkve i bogato muzejsko blago. Dubrovačke pak ljetne igre sa svojim programima pružale su u večernje sate mogućnost raznolike kulturne zabave.

Svim katehetama koji ove godine nisu došli u Dubrovnik da prodube svoju stručnost preporučujemo da to učine nagodinu u Katehetskoj ljetnoj školi 1974.